

kationer, og som i Tilfælde af Misbrug kan tages tilbage uden Procedure og Dom, men dog under behørig Garanti, navnlig ved Refurs til Justitsministeriet.

Derimod kan det foranstaaende Formaal formentlig ikke naas ved Flertallets Endringsforslag, der — endog bortset fra, at det ophæver den bestaaende Indskrænkning for Københavns Bedkommende — skaber den ubegrænsede Erhvervs konkurrence, som indeholder den største Fare i det paagjældende Forhold, og de af Flertallet foreslaaede Garantibestemmelser, saasom Kjendelse, Kaution og Tagt m. v., skjønnes ikke at være fuldt betryggende og tilstrækkelige til at forhindre endog langvarige Misbrug, der først kunne rammes ved endelig Dom.

Mindretallet har herefter ikke særlig Anledning til at opholde sig ved Enkeltheder i Flertallets Forslag, men skal dog udtale sig imod Bestemmelserne om, at der skulde gives gifte Kvinder Udgang til at løse Næringsbevis.

Shvorvel Mindretallet kunde ønske en og anden Endring i det foreliggende Lovforslag, navnlig saaledes at Bevillingen ikke af Magistraten skal kunne tilbagekaldes uden Kommunalbestyrelsens Samtykke med Ret for den Paagjældende til derefter at paaanfe Sagen for Justitsministeriet, finder Mindretallet dog, som Sagen foreligger fra Flertallets Side, ikke Anledning til at stille noget Endringsforslag.

Mindretallet indstiller herefter Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

§ Henhold til Foranstaaende stiller Udvalgets fornævnte Flertal følgende Endringsforslag til det af Justitsministeren fremsatte Forslag:

Det fremsatte Forslags § 1 affattes saaledes:

§ 1.

Det skal herefter være forbudt for Bestaling eller for Bindings Skyld uden Næringsbevis at tilbyde eller yde sin Mellemkomst til Afslutning af Eydendekontrakter, gjældende for Indlandet eller Udlandet eller til Anbringelse eller Antagelse af Arbeidere til Arbejde i Udlandet.

Vedtages dette Endringsforslag, anses følgende Forandringer i Lovforslaget for vedtagne:

Forslagets §§ 2—7 udgaa, og i Stedet for indsættes følgende nye §§ 2—8:

§ 2.

Saadant Næringsbevis, som i § 1 ommeldt, kan meddeles enhver Mand eller Kvinde — gift Kvinde dog kun, for saa vidt hun ikke lever i Formuefællesskab med sin Mand — der har fyldt 25 Aar, har Indfødsret, ikke er umyndiggjort, ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, og hvis Bo ikke er under Konkursbehandling. Er Bedkommende funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan Næringsbeviset dog meddeles ham eller hende, naar han eller hun har faaet Væresoprejsning.

Er Bedkommende i Stand til at opfylde de i nærværende Paragraf og nedennævnte § 4 foreskrevne Betingelser for Næringsbevisefs Meddelelse, kan Næringsbeviset ikke nægtes, medmindre han eller hun eller den i Samliv med ham eller hende levende Egtfælle driver Værtshushold, Gæstgiveri, Pensionat eller lignende Virksomhed, thi i saa Fald beror det paa Magistraten eller Amtmanden — under Refurs til Justitsministeriet — om Næringsbevis efter nærværende Lov kan meddeles.

Den, som ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal ved Dommen have sit Næringsbevis som Bortkæster forbrudt.

Gift Kvinde, som erhverver Næringsbevis efter nærværende Lov, har Myndighed til at handle og paadrage sig Forpligtelser i alle af Fæstevirksomheden opstaaende og til samme knyttede Retforhold.

§ 3.

Næringsbeviset meddeles i København og Købstæderne af Magistraten, ellers af Amtmanden. For Næringsbevisefs Meddelelse erlægges en Kjendelse af 100 Kr., der